

покупцям різноманітного асортименту брошур, анкет, проспектів, рекламних буклетів тощо [3].

Зниження ціни на товар повинне відбуватися на обмежений період часу. Інакше споживач звикає до нижчої ціни і вона перестає відігравати стимулюючу до покупки функцію.

Як один із методів досягнення комерційного успіху (для роздрібного торговця) варто розглянути самообслуговування. Ця форма продажу сприяє зниженню витрат на оплату праці обслуговуючого персоналу і дозволяє збільшити обсяги реалізації продукції в порівнянні із системами обслуговування покупців за прилавком [2].

Отже, основою досягнення комерційного успіху підприємства є оцінка можливостей торгівлі, визначення проблем, які можуть зашкодити розвитку підприємства, намітити мету та розробити план її досягнення підприємством та почати дії, що обумовлюють успіх комерційної діяльності підприємства. Потрібно визначити форми комерційного успіху підприємства, розглянути можливі методи його досягнення та слідувати їм, підлаштовуючись під специфіку підприємства. Підприємець має розробити стратегію, згідно якої покупець буде орієнтований на придбання продукції тільки його підприємства.

Список літератури

1. Друкер П. Ф. Ринок: як вийти в лідери. Практика та принципи. – М.: Book chamber international, 2012. – 590 с.
2. Кардаш В. Я. Маркетингова товарна політика: Підручник. – К.: КНЕУ, 2010 – 415 с.
3. Організація торгівлі: підручник / В. В. Апопій, І. П. Міщук, В. М. Ребицький та ін. / за ред. В. В. Апопії. – 3-тє вид., [перероб. та доп.]. – К.: Вид-во ЦУЛ, 2009. – 632 с
4. Студенту на замітку. Форми та методи досягнення комерційного успіху – [Електронний ресурс]: <http://student.zoomru.ru/biznesplan/formi-ta-metodi-dosyagnennya-kommercjnogo>
5. Хміль Ф. І. Основи менеджменту: підручник / Ф. І. Хміль. – 2-ге вид., [перероб. та доп.]. – К.: Академвидав, 2010. – 346 с.

УДК 364.6

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

А. А. Ткаченко, ст. гр. УП-13,

В. В. Сибірцев, доц., к.е.н.

Кіровоградський національний технічний університет

Соціальний захист – це державна підтримка верств населення, які можуть зазнавати негативного впливу ринкових процесів, з метою забезпечення відповідного життєвого рівня, тобто заходи, що включають надання правової, фінансової, матеріальної допомоги окремим громадянам (найбільш вразливим верствам населення), а також створення соціальних гарантій для економічно активної частини населення; комплекс законодавчо закріплених гарантій, що протидіють дестабілізуючим життєвим факторам (інфляція, спад виробництва, економічна криза, безробіття тощо) .

Сучасний розвиток України та її євроінтеграція вимагає, щоб соціально-економічна політика держави та дії уряду щодо її реалізації були направлені на досягнення європейських стандартів якості життя. Надійний соціальний захист населення один із визначальних чинників суспільного добробуту. Історичний досвід показує, що реформування соціальної сфери ніколи не відбувалося з міркувань гуманності або добродійності. У сучасних економічно розвинених країнах влада виділяє значні кошти на соціальні потреби з метою отримання підтримки населення, а не для вирішення проблем соціально незахищених верств. Запровадження засад соціально орієнтованої економіки держави вимагає розгляду комплексу

проблем соціального захисту населення України в той час, коли нові реалії економічного та громадського життя займають старі та віджили. Тому необхідно забезпечити високий рівень соціального захисту населення в умовах ринкових перетворень.

Механізм реформування системи соціального захисту передбачає наявність необхідних ресурсів, створення управлінських структур та вироблення відповідних рішень. Для забезпечення функціонування механізму перетворення системи соціального захисту необхідно здійснити ряд соціально-економічних реформ у державі, які мають бути спрямовані на усунення таких недоліків у функціонуванні системи соціального захисту:

1. Законодавча та нормативно-правова неврегульованість (правовим актам, які врегульовують питання надання в Україні соціальних послуг, притаманні неадекватність термінологічного апарату, розмитість визначень функцій, цілей і напрямів роботи відповідних інститутів).

2. Неєфективність і нераціональність у підходах до фінансування та управління. Неєфективність системи соціальних послуг, про яку вже згадувалося вище, визначається низьким рівнем адресності в наданні соціальної підтримки та допомоги, а нераціональність – розпорошенням виділених на сферу соціального захисту бюджетних коштів. «Соціальний захист та соціальне забезпечення» – найбільша видаткова стаття зведеного бюджету України. Загальний обсяг фінансування за цією видатковою статтею значно перевищує видатки на охорону здоров'я, освіту та економічну діяльність.

3. Монополізація державою ринку соціальних послуг і розподілу замовлень. Держава домінує в системі соціальних послуг, оскільки їх надання віднесено лише до компетенції міністерств. Ця система базується на громіздкій, забюрократизованій мережі державних і комунальних закладів соціального захисту та соціальних служб.

4. На сьогоднішній день в Україні у сфері соціального захисту та соціального забезпечення присутня непрозора система пільг і соціальних виплат. Держава утримує громіздку мережу комунальних та державних закладів соціальних служб та соціального захисту, натомість реальне соціальне обслуговування населення залишається на низькому рівні. Система адміністрування пільг та обліку категорій громадян, які мають право на отримання пільг, є настільки складною, що присутня велика кількість зловживань. Наприклад, громадяни мають можливість безпідставно отримати документи, які дають можливість користуватися пільгами, на які вони не мають права (безкоштовне користування громадським транспортом), але ці порушення в Україні здебільшого залишаються безкарними. З іншого боку, не всі особи, які мають право на отримання пільг, фактично ними користуються (наприклад, пенсіонери, які проживають у сільській місцевості, можуть мати пільги на оплату транспортних послуг, але вони не використовують ці пільги, тому що не подорожують).

З метою посилення ефективності системи соціального захисту основними напрямками її реформування повинна стати реалізація ряду заходів, а саме:

- скорочення переліку соціальних виплат, відмова від надання тих видів допомоги, які не дають очікуваного соціального ефекту;
- заміна надання соціальних пільг на систему адресної соціальної допомоги, яка забезпечуватиме надання соціальної підтримки тим, хто її дійсно потребує, а також відбудеться економія значної частини державних коштів;
- удосконалення законодавства у сфері соціального захисту, скорочення кількості нормативно-правових актів, які регулюють цю сферу;
- зменшення монополізації держави на ринку соціальних послуг, тобто поступове запровадження переходу громадян до недержавного соціального страхування, яке на сьогоднішній день є дуже поширеним і успішним у багатьох розвинених країнах Європи;
- суттєве вдосконалення системи міжбюджетних трансфертів на фінансування видатків у сфері соціального захисту та соціального забезпечення – більшу частину бюджетного фінансування слід спрямовувати на надання соціальних послуг у громадах, а не

утримання громіздкої системи бюджетних установ стаціонарного типу, як це відбувається зараз;

- запровадження системи штрафів для громадян, які користуються пільгами, що їм не належать та спрощення системи адміністрування пільг та обліку категорій громадян, які мають право на отримання пільг для того, щоб зменшити велику кількість зловживань, які часто трапляються в органах соціального захисту.

Таким чином, на основі проведеного дослідження можна зробити висновок про те, що у системі соціального захисту України присутня низка проблем, які потребують негайного вирішення. Непрозора законодавча база, присутність великої кількості неефективних соціальних пільг, недосконала система фінансування та бюрократія в органах соціального захисту. Отже, система соціального захисту потребує реформування, впровадження нових шляхів та методів, котрі без додаткових затрат коштів, матеріальних засобів дозволять працювати більш результативно на користь тих, хто потребує соціального захисту. Такими напрямками є: перехід від надання пільг та дотацій до адресної допомоги, удосконалення законодавства у соціальній сфері, скорочення переліку неефективних соціальних виплат, зменшення монополізації держави на ринку соціальних послуг. Реформування системи соціального захисту допоможе зменшити видатки державного бюджету та покращить добробут незахищених верств населення.

Список літератури

1. Базилук П. В. Соціальний захист населення. – К.: Т-во «Знання» України 1999. с. 122.
2. Іванкевич В. Система соціального захисту, що діє в Україні. // Україна: аспекти праці . – 2005. № 1–2.
3. Об'єднання громадян, благодійництво та соціальний захист в Україні (вибране законодавство). Укладачі: О. І. Сушинський, Г. Г, П. І. Шевчук. – Львів: Ліга–Прес, 2000, –228 с.
4. Положення про Міністерство соціального захисту населення України (Затв. Указом Президента України № 988) 96 від 23.10.96 // Урядовий кур'єр. від 29.10.1996 р.

УДК 378.14

ОСОБЛИВОСТІ СТВОРЕННЯ СИСТЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Я. В. Хоменко, ст. гр. УП-14,

В. В. Сибірцев, доц., к.е.н.

Кіровоградський національний технічний університет

Загалом, назва «дистанційне навчання» говорить сама за себе – це навчання на відстані. Навчальний процес організований в спеціально створеному навчальному середовищі за допомогою використання сучасних інформаційно-комунікативних технологій. Система дистанційного навчання дозволяє отримати освіту за допомогою власного персонального комп'ютера і виходу в мережу Інтернет.

Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні, затверджена Постановою Міністерства освіти і науки України від 20.12.2000 р.: «Дистанційна освіта – це форма навчання, рівноцінна з очною, вечірньою, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за технологіями дистанційного навчання».

Аналіз впровадження дистанційного навчання показує, що до реального контингенту потенційних студентів можна віднести тих, хто часто перебуває у відрядженнях, військовослужбовців, територіально віддалених слухачів, жінок, що перебувають у декретній відпустці, людей з фізичними вадами, тих, хто поєднує навчання й роботу, співробітників, що підвищують свою кваліфікацію тощо. Й незважаючи на те, що дистанційне навчання передбачає одержання також і базової середньої освіти, цей напрямок не одержав активного